

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 31. svibnja 2017. [\[Multimedia\]](#)

"Duh Sveti nam daje obilovati u nadi" (usp. Rim 15, 13-14)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Uoči predstojeće svetkovine Duhova ne možemo ne govoriti o odnosi između kršćanske nade i Duha Svetoga. Duh je vjetar koji nas tjera naprijed, koji nas održava u pokretu, daje nam da se osjećamo kao putnici i tuđinci, ne da nam mirovati na jednome mjestu i ne dopušta nam da postanemo "sjedilački" narod.

U Poslanici Hebrejima nadu se uspoređuje sa sidrom (usp. 6,18-19). Toj slici možemo dodati i sliku jedra. Dok sidro daje brodu sigurnost i drži ga usidrena usred valovitog mora, jedro mu omogućuje kretanje i plovidbu po vodi. Nada je doista poput jedra, ona koristi vjetar Duha Svetoga i pretvara ga u pogonsku snagu koja tjera lađu na otvorenu pučinu ili prema obali, već prema tome kamo plovi. Apostol Pavao zaključuje svoju Poslanicu Rimljanima ovom željom: poslušajte dobro kako je to lijepa želja: "A Bog nade napunio vas svakom radošću i mirom u vjeri da izobilujete u nadi snagom Duha Svetoga" (15, 13). Razmislimo malo o sadržaju te predivne rečenice.

Izraz "Bog nade" ne znači samo da je Bog ono čemu se nadamo, to jest Onaj kojem se nadamo da ćemo prispjeti jednoga dana u vječnome životu; to znači također da je Bog Onaj koji nam već sada daje nadati se, štoviše daje nam da budemo "u nadi... radosni" (Rim 12, 12): to znači da smo sada radosni u nadi, a ne samo da se nadamo da ćemo biti radosni. To je radost nadanja koju imamo već sada a ne nadanje da ćemo imati radost. Narodna poslovice kaže da "dok živimo ima nade", ali vrijedi i obratno: dok ima nade ima i života. Ljudima je potrebna nada da bi mogli živjeti i zbog toga im je potreban i Duh Sveti da bi se nadali.

Sveti Pavao – kao što smo čuli – pridaje Duhu Svetom sposobnost da nam čak daje "obilovati nadom". Obilovati u nadi znači nikada se ne obeshrabriti, to znači "nadati se protiv svake nade" (usp. Rim 4, 18), to jest nadati se i kada ljudski gledano nema nikakvog razloga za nadu, kao što je bio slučaj s Abrahamom kad je Bog od njega zatražio da mu žrtvuje sina jedinca, Izaka, i kao

što, još više, to bilo s Djevicom Marijom pod Isusovim križem.

Duh Sveti omogućuje tu nepobjedivu nadu, dajući nam nutarnje svjedočanstvo da smo Sinovi Božji i njegovi baštinici (usp. Rim 8, 16). Kako bi mogao Onaj koji nam je dao svoga jedinoga Sina ne dati sve drugo zajedno s njim? (usp. Rim 8, 32). "Nada – braćo i sestre – ne postiđuje, nada ne razočarava, jer ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!" (Rim 5, 5). Stoga ona neće razočarati jer postoji Duh Sveti u nama koji nas uvijek tjera ići naprijed! I zato nada ne razočarava.

Ima tu još nešto: Duh Sveti ne samo da nas osposobljava za nadu, već nas potiče da budemo sijači nade, da budemo – poput Njega i zahvaljujući Njemu – "parakleti", a to znači tješitelji i zaštitnici braće, sijači nade. Kršćanin može sijati gorčinu, može sijati neizvjesnost, i to nije kršćanin, tko to čini nije dobar kršćanin. Sije nadu: sije ulje nade, sije miris nade a ne kvasinu gorčine i očaja. Blaženi kardinal Newman, u jednom svom govoru, rekao je vjernicima: "Poučeni samim svojim trpljenjem, samim svojim bolom, štoviše, samim svojim grijesima, imat ćemo duh i srce uvježbani za svako djelo ljubavi prema onima koji je trebaju. Bit ćemo, prema svojim sposobnostima, tješitelji po uzoru na Parakleta – to jest Duha Svetoga –, i to u svakom smislu koji ta riječ obuhvaća: odvjetnici, pomoćnici, donositelji utjehe. Naše riječi i naši savjeti, naš način postupanja, naš glas, naš pogled, bit će ljubazni i umirujući" (Parochial and plain Sermons, knj. V, London 1870., str. 300s.). A poglavito su siromašni, isključeni, neljubljeni ti koji trebaju nekoga koji će za njih biti "paraklet", to jest tješitelj i branitelj, kao što Duh Sveti čini sa svakim od nas, koji smo ovdje na Trgu, tješitelj i branitelj. Mi isto trebamo činiti s najpotrebitijima, s odbačenima, s onima koji su u najvećoj potrebi, onima koji najviše trpe. Branitelji i tješitelji!

Duh Sveti jača nadu ne samo u srcima ljudi, već u svemu stvorenom. Apostol Pavao kaže – ovo izgleda pomalo čudno, ali je istina – da i stvoreni svijet "sa svom žudnjom iščekuje" oslobođenje i "uzdiše i muči se" kao u porođajnim bolima (usp. Rim 8, 20-22). "Energija koja može pokretati svijet nije bezimena i slijepa snaga, već djelovanje Duha Božjega koji je "lebdio nad vodama" (Post 1, 2) na početku stvaranja" (Benedikt XVI., Homilija, 31. svibnja 2009.). To nas također potiče na poštivanje stvorenoga: ne može se nagrditi sliku a da se ne uvrijedi umjetnika koji ju je stvorio.

Draga braćo i sestre, neka nas predstojeća svetkovina Duhova – koja je rođendan Crkve – nađe složne u molitvi s Marijom, Majkom Isusovom i Majkom našom. I neka nam dar Duha Svetoga dadne obilovati u nadi. Reći ću vam i više od toga: neka nam dadne rasipati nadu na sve one koji su u najvećoj potrebi, na najodbačenije i sve koji su u nekoj potrebi. Hvala!